

TALEPUNKTER TIL FOLKETINGETS ERHVERVSUDVALG

14. januar 2008
Sag 07/04941

jmo-ebst

**Møde i Folketingets Erhvervsudvalg den 17. januar 2008
vedrørende større EU-sager og rådsmøde (Konkurrenceev-
ne) den 25.-26. februar 2008.**

1. Forslag til forordning om akkrediterings- og markedstilsynskrav i forbindelse med markedsføring af produkter (KOM (2007) 37)
2. Forslag til afgørelse om fælles rammer for markedsføring af produkter (KOM (2007) 53)
3. Større EU-sager

I dag vil jeg orientere udvalget om 2 konkrete sager forud for det kommende konkurrenceevnerådsmøde, men jeg vil også gerne bruge denne lejlighed til at opridse de overordnede prioriteter i det slovenske formandskab.

I vil få mulighed for at orientere jer nærmere om de vigtige EU-sager i den halvårlige EU nyhedsrapport udarbejdet af ØEM, som oversendes inden for de næste par uger hvor alle de store væsentlige sager er beskrevet i detaljer. Her vil jeg kort redegøre for de store linjer.

De to konkrete sager bliver præsenteret på nuværende tidspunkt, da forhandlingerne i Bruxelles er meget fremskredne. De resterende sager på rådsmødet den 25.-26. februar vil jeg orientere udvalget om den 7. februar.

[Indre Markeds pakken for varer]

Jeg vil starte med de to konkrete sager. Begge sager er på dagsordenen til politisk enighed på rådsmødet for konkurrenceevne den 25.-26. februar.

Det handler om to forslag i Kommissionens indre markedspakke for varer. Kommissionen fremlagde i februar 2007 en samlet pakke, bestående af tre forslag. Ud over de to forslag, som jeg vil orientere om i dag, består pakken af et tredje forslag, der omhandler reglerne vedrørende gensidig anerkendelse. Det forelagde jeg for udvalget til orientering forud for rådsmødet i maj 2007.

Samlet set vil pakken sikre en bedre beskyttelse af forbrugere i hele EU gennem en forbedret kontrol af varerne på markedet. Desuden vil pakken forbedre virksomhedernes konkurrencevilkår.

Udvalget for det indre marked og forbrugerbeskyttelse i Europa-Parlamentet har vedtaget sin betænkning om forslagene. På den baggrund forventes Parlamentet at stemme om forslagene i februar 2008. Det nye slovenske formandskab ønsker at lave en aftale med Europa-Parlamentet i første læsning.

[Forslag til forordning om akkrediterings- og markedstilsynskrav i forbindelse med markedsføring af produkter (KOM (2007) 37)]

Det første af de to forslag jeg vil orientere udvalget om er forslag til forordning om akkrediterings- og markedstilsynskrav i forbindelse med markedsføring af produkter.

Forslaget sætter en ramme for EU-landenes kontrol med, om produkter, som er på markedet, overholder gældende EU-regler. Den såkaldte markedskontrol.

Markedskontrollen herhjemme foretages af en række forskellige myndigheder. For eksempel står Arbejdstilsynet for kontrol med maskiner, som har betydning for arbejdssikkerheden. På mit eget område fører Sikkerhedsstyrelsen kontrol med bl.a. legetøj, fyrværkeri og el-apparater. Mens Erhvervs- og Byggestyrelsen i samarbejde med kommunerne har ansvaret for kontrol med byggevarer, som eksempelvis vandhaner.

Forslaget indeholder desuden bestemmelser om akkreditering af de laboratorier og institutter, der vurderer, om produkter, som sendes på markedet, overholder EU-reglerne.

Akkrediteringen er så at sige en blåstempling eller kvalitetssikring af, at vurderingsorganerne arbejder efter samme standarder.

Herudover fastsætter forslaget bestemmelser om toldmyndigheders kontrol af varer fra lande uden for EU.

Formålet med forslaget er at styrke forbrugerbeskyttelsen. Det sker ved, at der fastsættes krav til, at alle lande skal foretage markedskontrol på et vist niveau.

I dag er der på mange områder kun en indirekte forpligtelse til at føre markedskontrol. Jeg kan give et eksempel. På maskinområdet er medlemslandene alene forpligtet til at træffe *de nødvendige foranstaltninger* for at sikre, at EU-reglerne overholdes. Dette fortolkes forskelligt i de forskellige medlemslande, hvilket udover at være utilfredsstillende for den arbejder, der bruger maskinen også giver uens konkurrencevilkår for virksomhederne.

Samtidig oplever vi, at der er varer på EU's marked, som udgør en risiko for vores sundhed, sikkerhed eller miljø. Et eksempel er sommerens sager på legetøjsområdet. Her måtte legetøjsfirmaet Mattel tilbagekalde mange stykker legetøj, da de viste sig at være farlige og ikke overholdt EU-lovgivningen.

Sagen viste tydeligt, at der er behov for at styrke kontrollen med produkter på markedet. Det er nødvendigt, at vi sikrer forbrugerne bedre imod farlige og ulovlige produkter. Det er derfor vigtigt at indføre visse minimumskrav i EU for markedskontrollen.

Med forslaget indføres krav om, at medlemslandene skal udføre konkrete former for kontrol. Landene skal desuden udforme nationale kontrolprogrammer og koordinere de forskellige myndigheders aktiviteter. Derudover er der krav om mere samarbejde mellem de nationale myndigheder i EU.

Når varen bevæger sig frit i det indre marked, er det afgørende, at vi ligeledes sikrer, at myndighederne samarbejder godt og effektivt på tværs af grænser med at håndhæve de fælles regler.

Fælles europæiske krav til markedskontrol vil også gøre forholdene mere ensartede for virksomhederne. Man vil kunne forvente sig den samme kontrol af de produkter, der sendes på markedet, hvad enten det sker i Grækenland eller Finland. Det vil betyde mere lige konkurrencevilkår i det indre marked for virksomhederne.

Forslaget fastsætter også ensartede regler for de organisationer, der udfører akkreditering. Akkreditering sikrer, at der er et ensartet kvalitetsniveau hos de laboratorier og institutter, som vurderer om produkter overholder EU-reglerne, inden produkterne sendes på markedet.

Lad mig give et eksempel.

Teknologisk Institut foretager vurderinger af, om forskellige byggevarer og maskiner lever op til EU-reglerne inden de bliver sendt på markedet. For at få den beføjelse har Teknologisk Institut ladet sig akkreditere af DANAK. Akkrediteringen har dermed til formål at sikre, at produktvurderingen i de forskellige lande sker ud fra nogenlunde samme standarder.

I sidste ende vil mere ensartet akkreditering skabe mere lige konkurrencevilkår for virksomhederne. Deres produkter bliver i

højere grad bedømt ud fra samme målestok. Det er også med til at sikre, at produkterne på markedet i højere grad overholder EU-reglerne, hvilket jo også bidrager til en bedre forbrugerbeskyttelse.

[Forslag til afgørelse om fælles rammer for markedsføring af produkter (KOM (2007) 53)]

Det næste forslag jeg vil nævne, er forslaget til afgørelse om fælles rammer for markedsføring af produkter.

Forslaget indfører en generel ramme for fastsættelse fremtidige produktregler i EU. Det gælder både for nye regler og revision af gamle regler. Meningen er, at forslaget skal anvendes som reference ved udformning af fremtidig produkt lovgivning.

Med andre ord er forslaget et menukort med nogle faste veldefinerede retter, som lovgiver kan anvende ved fremtidig produktlovgivning.

Derfor indeholder forslaget en række definitioner og bestemmelser om de forskellige aktørers forpligtelser. Det vil sige, hvad der sættes af krav til fabrikanter, importører og distributører.

I dag kan der i nogle regelsæt være en definition på en producent, som ikke passer med den måde begrebet bruges i et andet regelsæt. Ved i fremtiden, at bruge den samme reference – det samme menukort – kan vi gradvist få det gjort klarere for alle

producenterne, men også kontrollørerne og forbrugerne at finde ud af hvem der er hvem, og hvem der er forpligtiget til hvad.

Forslaget fastsætter også bestemmelser om CE-mærkningen. CE-mærket er det mærke, som sættes på produkterne som garanti for, at produktet overholder de relevante regler om sikkerhed og sundhed i EU.

I fremtiden vil reglerne sikre, at myndighederne vil kunne retsforfølge virksomheder, der anvender CE mærket forkert eller ulovligt. I dag er dette ikke muligt.

Endeligt fastsætter forslaget krav til de laboratorier og institutter, der vurderer, om produkter er i overensstemmelse med reglerne. Det drejer sig som før nævnt for eksempel om Teknologisk Institut. Kravene skærpes for at opnå, at laboratoriernes test af produkterne sker ud fra samme regelsæt.

Formålet med forslaget er således, at skabe øget gennemsigtighed og regelforenklning. Det sker ikke i første omgang med forslaget alene. Men når man i fremtidig lovgivning anvender forslaget som reference, bliver reglerne over tid mere ensartede.

Forslaget vil altså blandt andet betyde, at der over tid kommer klarere regler om de forskellige forpligtelser for aktørerne på

markedet. Det er vigtigt, fordi op imod halvdelen af alle farlige produkter i EU, kommer fra lande uden for EU.

Lad mig give et eksempel. Hvis vi forestiller os en situation, hvor myndighederne ikke kan finde frem til en fabrikant, fordi denne er etableret uden for EU. I sådanne tilfælde gør forslaget det nemmere for myndighederne at gå til importøren eller distributøren. Disse skal kunne fremskaffe de nødvendige oplysninger, der skal til for at vurdere, om produktet opfylder reglerne. Dette vil bidrage til et højere beskyttelsesniveau.

Forslaget indeholder en præference for, at man i fremtidig produktlovgivning anvender den såkaldte nye metode som lovgivningsform.

Den nye metode vil sige, at EU-lovgivningen alene indeholder væsentlige eller overordnede krav til sundhed, sikkerhed og miljø. Disse væsentlige krav omsættes til tekniske krav via europæiske standarder. Dette er et alternativ til en lovgivningsform, hvor alle de tekniske krav til produkterne står direkte i lovgivningen.

Som et eksempel på hvordan et væsentligt krav kan se ud, vil jeg nævne maskindirektivet. Et af de væsentlige krav siger kort og godt, at enhver maskine skal være forsynet med en anordning, som gør det muligt at stoppe maskinen på betryggende vis.

Standarderne for maskiner fastsætter de tekniske krav til, hvordan den stop knap skal udformes for at sikre, at maskinen kan stoppes på en sikker måde. Hvis maskinen følger standarden, vil den ikke udgøre nogen fare for den, der betjener maskinen.

Den nye metode har vist sig som en meget velegnet reguleringsform i forbindelse med udviklingen af Det Indre Marked. Det Indre Marked kunne næppe være gennemført med samme hastighed og effekt uden brug af denne reguleringsform.

Helt konkret er det sådan at de nuværende 25 direktiver der er udformet efter den ny metode regulerer ca. 60 pct. af de produkter, der findes i på det europæiske marked. Til sammenligning regulerer ca. 600 direktiver efter den såkaldte gamle metode 10 pct. af produkterne.

Der er dog områder, hvor den nye metode ikke nødvendigvis er velegnet. Det gælder for eksempel for fødevarer eller miljø.

Formandskabet har derfor fastslået, at der kan fastsættes detaljerede lovkrav i de fremtidige direktiver. Det kan der, hvis hensyn til forbrugerbeskyttelse, miljø, sundhed eller lignende taler for det.

[Større EU-sager]

Jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at nævne, overfor udvalget, de vigtigste sager på EU-dagsordenen i det kommende halve år.

Mandag den 7. januar besøgte jeg min slovenske kollega økonomiminister Andrej Vizjak i Ljubljana og fik mulighed for at diskutere med ham hvilke sager vi hver især ser som de vigtigste sager i løbet af det næste halvår.

[Bedre regulering]

Bedre regulering er et af det slovenske formandskabs hovedprioriteter. Slovenien arbejder aktivt for 25 pct. reduktionsmålet for administrative byrder på EU-plan, herunder at sikre vedtagelse af Kommissionens "fast track" forenklingsforslag. Denne indsats har særligt fokus på små og mellemstore virksomheder.

Slovenien arbejder samtidigt for at styrke konsekvensvurderingen af ny lovgivning for derved at hindre unødvendige administrative byrder. Dette arbejde sker i tæt samarbejde med de europæiske institutioner. Sloveniens prioriteter ligger i naturlig forlængelse af indsatsen for regelforenkling og administrative lettelser i Danmark, og jeg ser derfor frem til et godt og konstruktivt formandskab.

[Lissabon-strategien]

En anden af de sager, der utvivlsomt kommer til at fylde meget i de kommende måneder er Lissabon Strategien. Lissabon-strategien er den overordnede ramme for de reformprogrammer, der skal sikre at EU er rustet til at håndtere globaliseringen, og sikre at europæiske virksomheder også i fremtiden er

konkurrencedygtige på det globale marked. Lissabonstrategien skal drøftes på det Europæiske Råd den 13-14. marts. Forud for dette er punktet på dagsordenen ved det kommende konkurrenceevnerådsmøde sidst i februar.

Ved forårstopmødet i 2005 blev det besluttet at gennemføre en omfattende forenkling og effektivisering af styringen af Lissabonstrategien. Resultatet blev en ny treårig cyklus, der startede i 2005 og skal genstartes i år. Det er denne "genstart", der er i fokus for de kommende møder.

Generelt er det vurderingen, at der er fremskridt i reformarbejdet i medlemsstaterne – Lissabonstrategien er således begyndt at levere de ønskede resultater. Lissabonstrategien har betydet en forbedring af EU's konkurrenceevne i den globale kontekst. Her synes jeg det er vigtigt at fremhæve, at Kommissionen årlig konkurrenceevnerapport har fastslået, at der er en stærk sammenhæng mellem en åben og handelsliberal tilgang til omverdenen og forbedringer i konkurrenceevnen.

Det er derfor afgørende, at vi holder momentum og styrker reformindsatsen indenfor områder, hvor der i 2007 var begrænsede fremskridt, specielt i forhold til at fremme konkurrence inden for servicesektoren og på energimarkederne.

Det skal bemærkes, at Kommissionens vurdering af Danmarks reformarbejde er meget positiv. Overordnet set har vi således

opnået meget gode fremskridt med implementeringen af strategien.

To af de områder, hvor forslagene til initiativer i den nye cyklus har særlig relevans for Konkurrenceevnedagsordenen er mere og bedre investering i viden og innovation, hvor bl.a. 3 procents målsætningen om forsknings- og udviklingsmidler fortsat skal forfølges. Det andet punkt er forbedring af EU's globaliseringspotentiale.

Især i forhold til EU's globaliseringspotentiale er jeg noget bekymret for udviklingen. Det er helt tydeligt, at stærke, især sydeuropæiske, kræfter gerne vil trække EU i en mere protektionistisk retning, og den tendens er med de nyoptagne lande blevet forstærket. Selv om alle tal og analyser peger på, at EU vinder mere end vi taber ved åbenhed er der fortsat mange lande, der kvier sig ved udsigten til mere konkurrence til deres egne virksomheder.

Jeg har igennem alle mine år i Konkurrenceevnerådet talt for, at EU i sit handelspolitiske forhold til omverdenen skal tage udgangspunkt i åbenhed og udnytte globaliseringens muligheder frem for at lade sig begrænse sig af dens udfordringer. Det vil jeg fortsætte ufortrødent med, men det er altså en dagsorden, der er under et gevaldigt pres.

[Søfart]

På søtransportområdet fokuserer det slovenske formandskab på det videre arbejde med den 3. søsikkerhedspakke. Der er på nuværende tidspunkt opnået politisk enighed i Rådet om 5 af pakkens 7 forslag. Det slovenske formandskab vil arbejde videre med pakkens to sidste forslag, som vedrører øget rederansvar og flagstatsansvar.

Herudover har formandskabet udtrykt håb om at kunne påbegynde 2. læsning i Parlamentet af 3 af de 5 forslag, hvor Rådet er nået til politisk enighed. Disse forslag omhandler bedre havnestatskontrol, øget overvågning af skibstrafikken samt mere målrettet opklaring af ulykker til søs.

Endelig har formandskabet tilkendegivet, at de vil videreføre arbejdet med udviklingen af en fælles maritim politik, ligesom muligheden for at drøfte fællesskabets fremtidige forhold til FN's søfartsorganisation, IMO, holdes åben.

[Indre Markeds strategien]

En sidste mærkesag i det slovenske formandskab, som jeg vil nævne for udvalget, er Indre markeds strategien. Kommissionen har i november 2007 fremlagt sin fremtidige strategi for det Indre Marked. Strategien omhandler ikke konkrete initiativer men overordnede retningslinier. Den skal sikre en fortsat udvikling af det indre marked til fordel for forbrugere og iværksættere, samt ruste det indre marked til globaliseringens udfordringer.

Regeringen støtter Kommissionens prioriteter for det fremtidige indre marked og lægger vægt på, at strategiens overordnede retningslinier snarest følges op af konkrete initiativer. Det er nødvendigt at skabe målbare resultater og sikre fortsat vækst og beskæftigelse til fordel for forbrugere og virksomheder.

Derfor er det en særlig prioritet for regeringen at sikre, at strategien og særligt de fremtidige tiltag forener vækst og stærke europæiske økonomier med forbrugertillid, sundhed, sikkerhed og miljøbeskyttelse i et mere integreret indre marked.